

Ahir va eixir a subhasta, a Londres, una medalla que durant la Segona Guerra Mundial va ser concedida a una coloma missatgera que transportà missatges secrets entre França i el Regne Unit. Sí, ho he escrit bé: una coloma. De nom "Commando", la colometa va guanyar la gran medalla Dickin (l'equivalent animal a la més alta distinció militar britànica, la Creu Victòria), gràcies als seus esforços durant l'ocupació nazi de França. El pobre pardal va haver d'esquivar els franc-tiradors alemanys i els exèrcits de falcons de la costa francesa per a transportar informacions "d'intel·ligència", en cartutxos de metall, al Regne Unit durant 1942. s'espera que en la subhasta de la medalla pugi fins a les 7.000 lliures.

Hi ha unes altres medalles, més recents, que possiblement no arribaran al preu de subhasta que aconseguirà marcar aquesta coloma de la II Guerra Mundial. Dic jo que, a hores d'ara, tal com van les coses de la guerra, la d'Iraq concretament, la medalla que els Estats Units li van donar a José Maria Aznar, l'autosubvencionada "Congressional Gold Medal", no passarà de ser un a anècdota que, al capdavall, ens recordarà un principi de segle XXI reblert d'histèries, de conquestes i de cadàvers com els de la Caiguda de les Torres Bessones, els de l'estació de Trens d'atotxa o els milers de morts de la Conquesta de'Iraq.

Aquesta setmana, Aznar s'ha sotmès al control de la comissió d'investigació de l'11M. Millor dit: li han donat l'oportunitat de fer l'últim mitin. La frase més destacada per la premsa de la comparecència del "expresidente" davant de la comissió de l'11M ha sigut: "No creo que los autores intelectuales del 11M anden en desiertos muy remotos". I en això té molta raó Aznar: Nova York, Madrid, París o Londres no són llocs deserts ni remots. El que pose en dubte, això sí, és la intel·lectualitat dels autors que no són o no volen ser conscients de ser els veritables autors.